

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΜΙΔΗΣ ΤΟΥ ΛΕΙΨΑΝΟΥ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΣΑΒΒΑ ΤΟΥ ΗΓΙΑΣΜΕΝΟΥ.

Τήν Τρίτην, 13^{ην} / 26^{ην} Ὀκτωβρίου 2011, ἐωρτάσθη ἡ ἐορτή τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου εἰς τήν Ἱεράν αὐτοῦ Μονήν, τήν ὑπ' αὐτοῦ τό 480 μ.Χ. συσταθεῖσαν, εἰς τήν δυτικήν ὄχθην τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων τῆς περιοχῆς Καστελλίων, μακράν πρό τῆς ἐκβολῆς αὐτοῦ εἰς τήν Νεκράν θάλασσαν.

Ἡ ἐν λόγῳ ἐορτή βασίζεται εἰς τό γεγονός τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ὁσίου Σάββα, τό ὁποῖον εὕρισκετο εἰς Βενετίαν ἀπό τῆς ἐποχῆς τῶν Σταυροφόρων, παρά τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, τήν 13^{ην}/26^{ην} μηνός Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1965, ἐπὶ τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Βενεδίκτου.

Διά τήν μεταφοράν τοῦ τιμίου λειψάνου τότε μετέβησαν εἰς Βενετίαν ὡς Πατριαρχική ἀποστολή ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Πέτρας Γερμανός, ὁ Μητροπολίτης Καισαρείας Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς τότε κ. Βασίλειος, ὁ μακαριστός πνευματικός τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Σάββα π. Σεραφεῖμ καί ὁ τότε Ἱεροδιάκονος π. Κυριακός, νῦν Μητροπολίτης Ναζαρέτ.

Μετά τήν ἐπίσημον καί μεγαλοπρεπῇ ὑποδοχὴν τοῦ τιμίου λειψάνου εἰς τήν πύλην τοῦ Δαβίδ, τοῦτο κατετέθη εἰς τό Καθολικόν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως διὰ προσκύνησιν ἐπὶ δέκα καί ἐπτὰ ἡμέρας, ἀκολουθῶς δέ μετηνέχθη εἰς τήν Ἱεράν αὐτοῦ Μονήν, καί κατετέθη εἰς τό Καθολικόν αὐτῆς, ὡς πηγὴ ἀντλήσεως δυνάμεως, ἐνισχύσεως καί θεραπείας διὰ τοὺς Ἀγιοσαββίτας Πατέρας καί τοὺς προσκυνητάς.

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ γεγονότος τούτου ἐτελέσθη εἰς τό Καθολικόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ ὁσίου Σάββα ὁλονύκτιος ἀγρυπνία μετὰ θείας Λειτουργίας. Ταύτης προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου ἐν Βηθλεέμ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου, παρεπιδημούντων ἱερέων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀγιορειτῶν Πατέρων καί ἐγγάμων Ἀραβοφώνων τοῦ ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου.

Τῆς ἐορτῆς μετέσχον ἐν κατανύξει καί εὐλαβείᾳ πολλοὶ Ἀραβόφωνοι Ὁρθόδοξοι προσελθόντες ἐκ Γαλιλαίας, κυρίως ὅμως ἐκ Βηθλεέμ, Χωρίου τῶν Ποιμένων καί Μπετζάλλας.

Εἰς τήν βαθυτέραν καί πνευματικωτέραν συμμετοχὴν εἰς τήν ἀγρυπνίαν συνετέλεσε ἡ συγκινητικὴ ψαλμωδία τῆς χορωδίας τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἀκκρης – Πτολεμαίδος Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου καί τοῦ Ἀγιορείτου π. Ἀντίπα.

Εἰς τό εὐλαβές ἐκκλησίασμα ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὡς ἔπεται:

«Τιμῶμεν τόν Ἅγιον Σάββαν, διότι μέ τόν τρόπον ζωῆς τοῦ Χριστοῦ εἰς τήν πράξιν ἀνεδείχθη φίλος τοῦ Χριστοῦ, τιμῶν τόν θεόν οὐχί μέ λόγους, ἀλλά μέ πράξεις. Ὁ Χριστός εἶπε πρὸς τοὺς Φαρισαίους, ὅτι τόν τιμοῦν μέ τά χεῖλη καί οὐχί μέ τήν καρδίαν. Οὕτω δυστυχῶς συμβαίνει καί μέ ἡμᾶς, διότι λέγομεν ὅτι

ἀγαπῶμεν τόν Θεόν, ἀλλά μισοῦμεν τόν πλησίον, δέν δίδομεν ἐλεημοσύνην, δέν προετοιμαζόμεθα διά τήν προσέλευσιν εἰς τήν θείαν Λειτουργίαν καί τήν θ. Κοινωνίαν.

Ὁ Ἅγιος Σάββας ἐκπροσωπεῖ ὅλους τούς ἀσκητάς τῆς ἐρήμου. Μέ ὅλην τήν ψυχήν καί τήν διάνοιαν ἠγάπησε τόν Θεόν καί τούς ἀνθρώπους, διά τοῦτο καί προεγεύθη τῆς χαρᾶς τῆς Ἀναστάσεως. Ἀπόδειξις τούτου, τό πρό ἡμᾶς ἄφθορον λείψανόν του, τήν ἐπιστροφήν τοῦ ὁποίου ἡμεῖς ἐορτάζομεν σήμερον.

Διά τῆς προσκομιδῆς τοῦ ἁγίου λειψάνου προγευόμεθα καί ἡμεῖς τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν. Τοῦτο συμβαίνει ἡμῖν εἰς τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τήν Ἐκκλησίαν. Οὕτω πληρούμεθα εἰρήνης, ζῶντες εἰς ἕνα κόσμον συγχύσεως καί ἀκαταστασίας. Καταφύγιον ἡμῶν καί κιβωτός σωτηρίας ἡ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία εἶναι ἐντός τοῦ κόσμου, ἀλλ' οὐχί ἐκ τοῦ κόσμου.

Ἐντός τῆς Ἐκκλησίας ζῶμεν καί ἡμεῖς καί δῆ αὐτῆς τῆς Μητρός τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων. Αὕτη ἐπεβίωσε τῶν περιστάσεων τῆς ἱστορίας, παραμένουσα πιστή εἰς τήν παράδοσιν.

Τάς εὐχάς τῶν μεγάλων Πατέρων αὐτῆς, καί δῆ τοῦ ὁσίου ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, ἐπικαλούμεθα, διά νά συνεχίσωμεν τόν ἀγῶνα ἡμῶν. Ἀμήν».

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν, λήξασαν περί τάς ἀνατολάς τοῦ ἡλίου, ἡ Πατριαρχική συνοδεία, οἱ μοναχοί καί πάντες οἱ πιστοί ἀπήλαυσαν εἰς τόν νάρθηκα τῆς Μονῆς, χρησιμεύοντα καί ὡς Ἐπιτροπικόν, τῆς διακριτικῆς τῶν Ἀγιοσαββιτῶν Πατέρων προθύμου καί παραμυθητικῆς φιλοξενίας.

Μετα τήν δέησιν καί τόν Πατριαρχικόν Πολυχρονισμόν, εὐχαριστῶν τούς Ἀγιοσαββίτας Πατέρας ὁ Μακαριώτατος, εὐλογῶν αὐτούς καί συνοδευόμενος ὑπ' αὐτῶν, διερχόμενος διά τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ ὁσίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, ἤψατο τῆς ὁδοῦ πρός τά Ἱεροσόλυμα διά τήν συνέχισιν τῶν Πατριαρχικῶν Αὐτοῦ καθηκόντων.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder